

ספרי' — אוצר החסידים — ליובאוויטש

לקוטי שיחות

מכבוד קדושת

אדמו"ר מנחם מענדל

שניאורסאהן

מליובאוויטש

בראשית

מתורגם ומעובד לפי השיחות של לקוטי שיחות חלק א/ב

(תרגום הפשי)

יוצא לאור על ידי

„מכון לוי יצחק“

כפר חב"ד ב'

שנת חמשת אלפים שבע מאות ושמונים ושלוש לבריאה

מאה ועשרים שנה לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח

שנת הקהל

לעילוי נשמת

הרה"ח התמים אי"א נו"נ

עוסק בצ"צ באמונה

מרא דאתרא דקהילת לוי יצחק חב"ד בלאס אנדזשעלעס

מורנו הרב שמעון ע"ה

בן הרה"ח הת' השד"ר ר' מנחם שמואל דוד הלוי ז"ל

רייטשיק

שליח ומקושר בלב ונפש לכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו

למד ולימד תורת הנגלה והנסתר בחיות פניני

אוהב שלום ורודף שלום ומעורב עם הבריות

התמסר בלב ונפש להדריך בני קהילתו באהבת ישראל

דאג ועמל למענם בגו"ר בטוב לבבו

באהבה אבהית, בחמלה ובקירוב הדעת

וביחוד לנצרכים ונמוכי רוח

חבר רבני חב"ד בקאליפארניא

מו"צ ומשפיע לאנ"ש ושלוחים ורבים נהנו ממנו עצה ותושי'

עסק במרץ ובלהט במבצעים ובהפצת המעיינות

שתל בעירו קשר והתמסרות לכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו

העמיד דור ישרים יבורך חסידים שלוחים ומקושרים

נפטר בשם טוב

חג הגאולה כ' כסלו ה'תשפ"ב

ת. נ. צ. ב. ה.

(מנוסח המצבה)

*

נדפס ע"י

הרה"ת ר' יוסף יצחק הלוי וזוגתו מרת גיטל רחל שיחיו שגלוב

For this and other books on Moshiach & Geulah, go to:

<http://www.torah4blind.org>

To dedicate an issue in honor of a loved one, call (323) 934-7095

הכתובת להשיג השיחות באינטרנט:

<http://www.torah4blind.org>

ובזה גופא – נוסף יותר מכך בשנים האחרונות, ובפרט בשנה שעברה (שנת אראנו נפלאות) ובתחלת שנה זו (שנת נפלאות בה) – בנוגע להיתר היציאה והסיוע ממדינה ההיא בעליית אחינו בני לארץ ישראל, כנ"ל.

א. – כשאדם מישראל רוצה לעשות גם את עיסוקו החמרי "כלי" לאלקות, ונדמה לו שמבחינת סדרי טבע העולם קשה הדבר או שאין זה אפשרי,

יודע פתגם רבותינו – נשיאי חב"ד¹ – ששבת בראשית משפיעה על השנה כולה, וכפי שאדם מציב את עצמו בשבת זו – כך הוא מתנהג בכל השנה.

הרי, כשהוא מעלה בזכרונו את הידיעה ש"לעולם ה' דברך נצב בשמים", שלאמתו של דבר אין מציאות של עולם בכלל, ומה שיש במציאות הוא כי "ויאמר אלקים יהי אור" ולכן "יהי אור", וכך גם בשאר עשרת המאמרות הוא משום ש"קודשא בריך הוא אסתכל באורייתא וברא עלמא"⁶ – הקב"ה הסתכל בתורה (בעשרת המאמרות) וברא את העולם.

למה דוקא בשבת בראשית תלוי הדבר? מדוע לא במתן-תורה? והרי גם הפרשיות הרבות שמופיעות בהן מצוות שאינן מוזכרות בשאר הפרשיות – נוגעות לכל השנה? מהו המיוחד שב"שבת בראשית"?

אזי הנחה זו, שכל קיום ומציאות העולם הוא רק על ידי העשרה מאמרות שבתורה⁷, מביאה לדעת שלא יתכן שמציאות העולם מפריעה לקיום המצוות, כיון שבתורה זו עצמה כתוב "אנכי הוי' אלקיך"⁸ וכל תרי"ג המצוות.

ב. העובדה ש"בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ", כלומר, שהקב"ה ברא את העולם כולו מאין ואפס המוחלט² – מוליכה בהכרח³ למסקנה שהבריאה מתקיימת מחדש בכל עת ובכל רגע.

כשאדם מגיע למסקנה שמציאות העולם היא תורה – הרי גם בלכתו ברחוב, ובהיותו בעסקיו הוא משנן מאמר רז"ל, פרק תהלים, פרק משנה, פרק תניא. ובכל פעולה טובה שנעשית על ידו הריהו מכריע את העולם לכף זכות⁹. כלומר: הכרתו והתעמקותו במשמעות הפנימית של "בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ" מביאה לידי כך שהדבר משפיע ביחד לכל "השמים והארץ וכל צבאם" – לכל הבריאה.

החידוש העצום שנתחדש בששת ימי בראשית, שמאין ואפס המוחלט נוצרה מציאות "יש" – חל מחדש בכל רגע ורגע. תדיר נוצרת התהוות חדשה.

כפי שמוסבר בתניא⁴ באריכות בפירוש הפסוק "לעולם ה' דברך נצב בשמים"⁵ שלאמתו של דבר הרי הנברא לכשעצמו הוא גם עתה אין ואפס, וכל קיומו הוא משום שהקב"ה מהווה אותו בתמידות, וממילא הרי כל מציאותו – אלקות.

ד. כוונת הפתגם ששבת בראשית משפיעה ונוגעת לכל השנה¹⁰, היא ביחס לכל הענינים,

לפי האמור יובן שאמנם שבת בראשית משפיעה על כל השנה, משום שזכירת "בראשית ברא" היא יסוד עבודת השם לכל השנה.

להביא את 770 הביתה!

כל מי שהיה ב-770 אי פעם, זוכר בודאי את שלל הקובצים והעלונים המחולקים בכל ליל שבת קודש כעת ניתן להשיג את חלקם ברשת האינטרנט, אצלך בבית! האתר מנוהל ע"י הרה"ת ר' יוסף-יצחק הלוי שגלוב וכתובתו: <http://www.moshiach.net/blind> יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

(6) חז"ב קסא, א.

(7) תניא ח"ב ספ"א.

(8) שמות כ, ב. (דברים ה, ו).

(9) קידושין מ, ב.

(10) שנה מל' שינוי – כל השנה, כל השינויים.

(1) ספר המאמרים ה'תשי"א דף 59 (בהתורה של הבעש"ט).

(2) דלשון בריאה מורה על יש מאין. רמב"ן על התורה, ע"פ בראשית ברא.

(3) ראה תניא ח"ב פ"ב.

(4) ח"ב פ"ג.

(5) תהלים קיט, פט.

ובזה גופא – איז צוגעקומען נאָכמער בשנים האחרונות, ובפרט בשנה שעברה (שנת אראנו נפלאות) און תחלת שנה זו (שנת נפלאות בה) – בנוגע צו דער היתר יציאה און סיוע פון מדינה ההיא בעליית אחינו בני לארץ ישראל, כנ"ל.

(משיחות ש"פ בראשית, מבה"ח מר"חזשון תשנ"ב)

כבר ראינו בגלוי את הנפלאות בתחילת שנה זו – בהמשך לנפלאות בשנה שעברה – במיוחד בקשר לזה, שמדינה ההיא (רוסי) משחררת ומסייעת לאלפי אלפי יהודים לעלות לארץ ישראל (ולמקומות נוס-פיים), אשר במ יכולים הם לחיות במלוא החפשויות בחייהם הפרטיים – גילוי מעלתם של ישראל, באופן שגם אוה"ע מכירים ומסייעים בזה.

ובהקדים, אשר – הגילוי וההכרה של העולם ושל אוה"ע במעלתם של ישראל מתחזק מדור לדור, כשאנו מתקרבים יותר ויותר לגאולה האמיתית והשלימה, כאשר יקויים „והלכו גוים לאורך”¹, „והיו מלכים אומניק ושרותיהם מניקותיך”², וכו'.

וכהכנה לזה, הרי במשך הדורות – גם בזמן הגלות – רואים שאפילו אוה"ע מכירים בכך שהיהודים הם העם הנבחר. כנראה בכו"כ מדרשי חז"ל [לדוגמא: הגמרא בזבחים³, שמלך מאוה"ע סייע שיהודי יהי לבוש „לכבוד ולתפארת”, „אקיים בך והיו מלכים אומניק”, ועוד].

וכידוע גם, שאוה"ע קוראים ליהודים בלשונם (גם כאשר הם מדברים ביניהם) – „העם הנבחר”.

ובזה נוסף עוד יותר בדורות האחרונים⁴, ובמיוחד – במדינת ארצות הברית (ועוד מדינות), אשר היא מדינה של חסד, המתירה ליהודים לעשות עבודתם מתוך מנוחת הנפש ומנוחת הגוף, ועוד מסייעת בזה, ומסייעת ליהודים בארץ ישראל וכו'.

הן רוחניים והן גשמיים.

כי הידיעה וההכרה ב"לעולם הוי' דברך נצב בשמים" נוגעת לא רק בעבודה הרוחנית, כי אם גם מסייעת להסרת הדאגות בקשר לענינים גשמיים. וכפי שאומר ב"תניא" שהדאגות על חסרון בבני חיי ומזוני באה מחמת שכחה שהכל בא מיד הקב"ה¹¹.

ברם, כשיזכור האדם תמיד שהכל בא מידי הקב"ה בכל עת ובכל רגע – לא ידאג שכן הוא יודע ש"מאתו לא תצא הרעות"¹², כי אם טוב. וכשהכרה זו תיקבע בנפשו – יראה גם בעיני בשר את הטובה בטוב הנראה והנגלה.

* * *

ה. מנהג ישראל הוא שבשבת בראשית מוכרים "מצוות" – עליות לתורה – לכל השנה.

הענין שבעליה לתורה הוא כפי שאמר הרבי – כ"ק מו"ח אדמו"ר – שבשעת עליה לתורה מתעלה האדם גם ב"תחתיים שניים ושלישיים" ולמעלה מזה. פירוש הדבר: שזאת היא עליה גם בנפש, רוח, נשמה, חי' ויחידה¹³ – עד התקשרות עצם הנשמה עם עצמות אין-סוף ברוך-הוא (עם הקב"ה כביכול בעצמו).

וזה גם טעם הדבר שלמרות שבלמוד תורה שבעל-פה אין לברך כשלא מבינים את הנלמד¹⁴ – הרי בעליה לתורה מברך גם עם-הארץ "לא ידע מאי קאמר", משום שאף אם כאן למטה אינו מביין, אבל בעלית הנפש, רוח ונשמה, חי' ויחידה למעלה הוא מביין, והשגה זו נמשכת למטה – "מקרא – תורה שבכתב – קורא וממשיך"¹⁵.

וכיון שהעולם קשור בתורה, כמאמר: קוב"ה אסתכל באורייתא וברא עלמא, והתורה

11) אנה"ק ס' י"א.

12) מפי עליון לא תצא הרעות (איכה ג, לח).

13) ב"ר פי"ד ט.

14) מג"א ס"ט ג.

15) ראה לקו"ת ויקרא ה, סע"ב.

נקראת "דפתראות ופנקסאות"¹⁶ – הרי מועילה העליה לתורה גם בגשמיות.

1. כשם שהדבר הוא ביחס לעליות לתורה בימי שבת ושני וחמישי, שההתחלה לכך היא בשבת בראשית – כך גם ביחס ללימוד התורה, ישנה האפשרות בשבת בראשית לכל אחד להזדרז ולקבל על עצמו תוספת בלימוד התורה הנגלית ותורת החסידות.

כלומר: נוסף לקביעת עתים נוספים לתורה שכל אחד קבל על עצמו במשך חדש תשרי – יקבל בשבת בראשית על עצמו תוספת בקביעות יום יומית, הן בלימוד הנגלה והן בלימוד החסידות. ולימוד החסידות צריך לכלול גם חלק מפרשת השבוע – ב"תורה אור" וב"לקוטי תורה"¹⁷.

יתן השי"ת שכל אחד יקבל על עצמו בהתאם ליכולתו האמיתית, וכפי שרש נשמתו. והקבלה בשבת בראשית בכחה לסייע בביצוע הדבר בפועל במשך השנה, תוך שחרור מטרחה יתירה, ועל ידי זה תושפע גם גשמיות – בבני, חיי ומזוני רויחי.

דובר במעלת ה"קיצורים". תמצית האמור הוא:

על כל אחד לקבל על עצמו שיעור נוסף לכל יום, הן בלימוד הנגלה והן בלימוד החסידות.

* * *

2. השבת מברכים חדש מר"חשון. הטעם לכינוי חודש זה "מר"חשון" הוא, להיותו קשור בעונת הגשמים^{17*}. בתורת החסידות

16) ב"ר פ"א, א.

17) תורה אור, לקו"ת – דרושי חסידות מאדמו"ר הוקן

בעל התניא ושו"ע, על פשוט השבוע.

17*) עיין ערוך, ערך מרחשון.

מג.

מ'האָט שוין געזען בגלוי די נפלאות בתחלת שנה זו – בהמשך צו די נפלאות בשנה שעברה – במיוחד בקשר מיט דעם, אַז מדינה היא (רוסלאַנד) לאָזט אַרויס און איז מסייע טויזנטער טויזנטער אידן צו עולה זיין קיין ארץ ישראל (און אין נאָך ערטער), וואו זיי קענען לעבן אין פולע פרייהייט בחייהם הפרטיים – דער גילוי פון מעלתם של ישראל, באופן אַז אויך אוה"ע זיינען אין דעם מכיר און מסייע.

ובהקדים, אַז – דער גילוי והכרה בעולם און פון אוה"ע אין מעלתם של ישראל ווערט נתחזק מדור לדור, קומענדיק אַלס נעענטער צו דער גאולה האמיתית והשלימה, ווען עס וועט מקויים ווערן דער „והלכו גוים לאורך",¹ „והיו מלכים אומניך ושרותיהם מניקותיך",² וכו'.

און אַלס הכנה לזה, איז במשך הדורות – אויך אין זמן הגלות – געפינט מען אַז אפילו אוה"ע האָבן מכיר געווען אַז אידן זיינען דער עם הנבחר. כנראה בכ"כ מדרשי חז"ל [לדוגמא: די גמרא אין זבחים³, אַז אַ מלך פון אוה"ע האָט מסייע געווען אַז אַ איד זאָל זיין אָנגעטאָן „לכבוד ולתפארת", „אקיים בכך והיו מלכים אומניך", ועוד].

וכידוע אויך, אַז אוה"ע רופן אַן אידן בלשונם (אויך ווען זיי רעדן איינער מיט דעם צווייטן) – דעם „עם הנבחר".

און אין דעם איז צוגעקומען נאָכמער בדורות האחרונים⁴, ובמיוחד – במדינת ארצות הברית (ועוד מדינות), וועלכע איז אַ מדינה של חסד, וואָס לאָזט אידן טאָן זייער עבודה מתוך מנוחת הנפש ומנוחת הגוף, און איז זיי נאָך מסייע בזה, און מסייע אידן אין ארץ ישראל וכו'.

(1) ישע' ס, כג.
(2) שם מט, כג.
(3) יט, רע"א.

(4) וכידוע כמה סיפורים עם רבותינו נשיאינו שאוה"ע חלקו להם כבוד (ראה לדוגמא בנוגע לאדמו"ר מהר"ש – סה"מ מלוקט ח"ד ע' כו).

אין הדבר כן, חורף הוא העת של עבודה בדרך "אתערותא דלתתא".

הרבי – כ"ק מו"ח אדמו"ר – אמר פעם שבקיץ קלה עבודת השם מאשר בחורף.

שבת מברכים מר"חשון, היא נתינת כח לחודש הגשמים. שבת מברכים מר"חשון חלה הרי בחודש תשרי, "חודש השביעי המושבע בכל"²¹ (השביעי לחודש ניסן), ומכאן הסיוע לעבודת החורף, שעל אף היותה "אתערותא דלתתא" תשרה בה "נתינת כח" זו.

ועם ביצוע עבודת החורף, משפיעה שבת מברכים מר"חשון שבתשרי, על כל השנה כולה בגשמיות וברוחניות גם יחד.

(משיחת ש"פ בראשית תשט"ז)

(21) ויק' כט, ח.

מבואר ההבדל בין טל למטר¹⁸, שמטר תלוי בעבודת הנבראים וצריכים להתפלל על גשמים. ואילו טל בא ב"אתערותא דלעילא", טל לא מיעצר¹⁹, וכיון שמטר תלוי בעבודת הנבראים – יש בו קושי יותר.

וזה גם ההבדל בין תקופת הקיץ לתקופת החורף: קיץ – ענינו הטל, "אתערותא דלעילא", וחורף – מטר, גשם – "אתערותא דלתתא", ולכן החורף הוא קשה יותר.

עוד הבדל בין ימי הקיץ לימי החורף: בקיץ מאיר ברוחניות בתוקפו "שמש ומגן הוי' אלקים"²⁰, ולכן מאיר גם השמש הגשמית בתוקף, ביחוד בתקופת תמוז, ואילו בחורף

(18) ראה לקו"ת ד"ה האוינו השמים (עג, א. ואילך).
(19) תענית ג, א.
(20) תהלים פד, יב.

הוספות / בראשית

מתורגם ומעובד לפי השיחות של לקוטי שיחות חלק ב

יהודית, גשמיות שצריכה להיות לכל יהודי על פי התורה.

כא. כלפי כל הנזכר, אומרים: כפי שאדם מעמיד את עצמו בשבת בראשית – כך זה נמשך כל השנה, הן ברוחניות והן בגשמיות. כלומר, בלימוד התורה, בקיום המצוות ובגשמיות כפשוטה.

טעם הדבר הוא, הואיל ובראשית היא פרשה גדולה, היא כוללת ומקיפה תקופה של כמה וכמה שנים, היא אף כוללת בה את כל סדר ההשתלשלות. לפיכך נוגעת ההנהגה שבשבת בראשית לכל השנה.

כב. הרמז לכך, ששבת בראשית כוללת את כל סדר ההשתלשלות, הוא, שבפרשה זו נמנים עשרת הדורות שמאדם הראשון עד "ונח מצא חן בעיני הוי"ו"³² והמספר עשר הנו מספר כללי והכולל בתוכו את הכל"³³.

כן הדבר בענין הספירות שבהן נברא העולם – קיימות עשר ספירות, וכפי שנאמר בספר יצירה³⁴: "עשר ולא תשע, עשר ולא אחד עשר". דוקא המספר עשר כולל בתוכו את כל סדר ההשתלשלות.

משום כך קיימים אף בכל דבר גשמי – עשרה ענינים. גם חכמי המחקר אומרים שבכל דבר קיימים תשעה מקרים ועצם הדבר, והעצם נושא בו את כל המקרים.

יט. כ"ק מו"ח אדמו"ר, אמר פעם, שבראשית היא פרשה ארוכה. ופירש את דבריו: הכוונה היא בפשטות, שפרשת בראשית מקיפה תקופה שלמעלה מאלף וחמש מאות שנה. אין פרשה נוספת בתורה המקיפה תקופה ארוכה כזו.

לפי החשבון הרי כל הפרשיות יחד, אינן מקיפות תקופה ארוכה כזו כמו פרשת בראשית, כי סיום התורה הוא בשנת ב' אלפים תפ"ח, מכאן שכל הפרשיות אינן מקיפות תקופה כזו כפי שמקיפה פרשת בראשית.

כ. משמעות האמור, ברוחניות:

ידוע הפתגם³¹: באותם בחינה שאדם מעמיד את עצמו בשבת בראשית – כך זה נמשך כל השנה. כשאדם מעמיד עצמו בשבת בראשית בהתרחבות – נמשכת ההרחבה לכל השנה בכל הענינים, הן ברוחניות והן בגשמיות.

רוחניות וגשמיות בחיי הנפש האלקית – משמעותן תורה ומצוות. מצוות לגבי תורה הן בבחינת גשמיות לגבי רוחניות. תורה היא הבנה והשגה – רוחניות, ואילו מצוות מלוכשות בדברים גשמיים – גשמיות.

ולא רק מצוות מעשיות, אלא אף מצוות שבחובות הלבבות, הן בבחינת גשמיות לגבי תורה. כי גם על המצוות שבחובות הלבבות להיות מורגשות בבשר הלב הגשמי, כפי שמבואר באריכות בכמה מאמרי חסידות.

קיימת אף גשמיות כפשוטה, גשמיות

ולאידך – בימים אלה התאספו אומות העולם (שבעים אומות) באופן ד"רגשו גוים ולאומים יהגו"⁹, לטעון לישראל "לסטים אתם כו", לא רק בנוגע לעזה או שומרון, אלא גם (ולכל לראש) בנוגע ליהודה כולל ירושלים, עיר הבירה של ארץ ישראל, "קרית חנה דוד"¹⁰ – בה בשעה שהכל יודעים את התשובה לטענה זו המפורשת בהתחלת פירוש רש"י על התורה: "כל הארץ של הקב"ה היא, הוא בראה ונתנה לאשר ישר בעיניו . . נתנה לנו".

[ולמרבה הפלא – היו בכלל זה גם מדינות שדרכם להשתדל ולעשות כל התלוי בהם למען הצדק והיושר בעולם, כפי שראו גם בהנהגתם בקשר למאורעות במפרץ הפרסי באופן המתחייב ע"פ צדק ויושר (למנוע מצב של גזילה איש מרעהו, מדינה ממדינה כו), כי גם בענין זה התנהגו באופן בלתי-רצוי ביחס לבני"י].

ויש לומר ההסברה בזה (שמאורע בלתי-רצוי זה אירע דוקא בתקופה שבה רואים נסים גלויים) – ע"ד האמור לעיל שהסדר בעולם הוא באופן של העלם וחושך, ורק אח"כ נעשה גילוי האור, ומזה מובן שאין להתפעל מזה ש"רגשו גוים ולאומים יהגו", כיון שאין זה אלא "ריק" (כסיום הכתוב), "כל ריגושן . . לריק"¹¹, כיון ש"יושב בשמים ישחק ה' ילעג למו"¹², ולכן עומדים בני"י בכל התוקף בכל הקשור לשלימותה של ארץ ישראל (ועאכו"כ בנוגע לירושלים), בידעם ש"כל הארץ של הקב"ה היא, הוא בראה . . ונתנה לנו".

וי"ל יתירה מזה – שהענין ד"רגשו גוים ולאומים יהגו" גופא הוא מסימני הגאולה, כמ"ש רש"י ש"רבותינו דרשו"¹¹ את הענין על מלך המשיח.

(משיחות שבת בראשית (אסרו"חג דשמע"צ ושמח"ת) תנש"א)

9) תהלים ב, א.

10) ישעי' כט, א.

11) מדרש תהלים ויל"ש עה"פ.

12) שם, ד.

32) בראשית ו, ה.

33) ראה ברייתא מעשה תורה.

34) פרק א משנה ז. ולהעיר מזה חלק ב קפו, ב. פרדס

שער א' פרק ו'.

31) ראה לעיל (ח"א) עמוד 1.

הוספה בשורת הגאולה

ד.

בתקופתנו זו מתרחשים ברחבי העולם נסים ונפלאות (עד ל"נפלאות גדולות"¹, ולא רק באופן ד"לעושה נפלאות גדולות לבדו", ש"אין בעל הנס מכיר בניסו"², אלא גם) באופן גלוי לעין כל – מעין ודוגמת והכנה לנסים ונפלאות דגאולה העתידה לבוא תיכף ומיד, עלי נאמר³ "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות".

ולדוגמא:

במדינות גדולות וחזקות הולכים ומשתנים סדרי השלטון והמשטר לטוב, טוב צדק ויושר⁴ – מעין ודוגמת והכנה לתיקון ושלמות העולם בימות המשיח⁵, כולל בנוגע לבני – נתינת חופש בכל הקשור לעניני יהדות, תורה ומצוות⁶, עד ליציאתם של מאות אלפי יהודים לחירות – מעין ודוגמת והכנה לקיבוץ גלויות (בבחינת "טועמי' חיים זכו"⁶) בימות המשיח; המאורעות במפרץ הפרסי – מסימני הגאולה, כמארוז"ל בנוגע ל"מלכיות מתגרות כו"⁷, ובפרטיות יותר – "מלך פרס (דקאי בפשטות על השטח שכולו עירק) מתגרה במלך ערבי כו' וכל אומות העולם מתרעשין ומתבהלים כו', ואומר (הקב"ה) להם (לישראל) . . אל תיראו הגיע זמן גאולתכם"⁸, וממשיך ומסיים "בשעה שמלך המשיח בא עומד על גג בית המקדש והוא משמיע להם לישראל ואומר ענוים הגיע זמן גאולתכם".

- (1) תהלים קלו, ד.
- (2) נדה לא, א.
- (3) מיכה ז, טו.
- (4) ראה גם ס' השיחות ה'תש"נ ח"א ע' 152 ואילך.
- (5) ראה רמב"ם הל' מלכים ספ"א: ויתקן את העולם כו'.
- (6) ראה לקו"ש ח"כ ע' 173. וש"נ.
- (7) ב"ר פמ"ב, ד. מדרש לקח טוב לך לך יד, א.
- (8) יל"ש ישעי' רמז תצט.

שרעב זה יהיה 'לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשמוע את דברי הוי'".

כה. כשם שכל הענינים שנקבעו במספר עשר, יהיה העשירי לעתיד לבוא, כך גם עשרת הדורות מאדם הראשון עד "זנח מצא חן בעיני הוי'" המנויים בפרשת בראשית – יהיה תכלית הענין של "מצא חן בעיני הוי'" – לעתיד³⁹.

זהו הרמז שבדבר, ששבת בראשית כוללת בה כל סדר ההשתלשלות, מתחלת ההשתלשלות עד לסיום ההשתלשלות, כשתושלם תכלית הכוונה להיות לו יתברך דירה בתחתונים – הרי כל זה כולל בשבת בראשית.

העובדה שקוראים אף בזמן הגלות, "זנח מצא חן בעיני הוי'", מהווה הוראה, שיש כבר מעתה להכין "כלי" לגילויים שלעתיד, וזהו באמצעות לימוד החסידות, וכידוע באגרת הבעש"ט⁴⁰.

בשעה שאדם מעמיד את עצמו בהרחבה בכל האמור בשבת בראשית, הרי זה מביא להרחבה על כל השנה, עד לידי עשיית העולם לדירה לו יתברך – מרחב העצמי.

(משיחת ש"פ בראשית, ה'תשי"ז)

כג. כך מוסבר גם בחסידות, שבכל דבר קיימים אורך, רוחב ועומק (גובה), וכל אחד מהם יש בו ראש, תוך וסוף, הרי תשע בחינות, וקיים גם "עצם" הדבר הכולל בתוכו את הכל.

כן גם בכללות משך ה"זמן", מסודר כל דבר במספר עשר. כפי שמצינו³⁵ ישנן עשר פרות אדומות, אחת שעשה משה ונמנות שם עוד שמונה פרות אדומות, ואחת שתהיה בימות המשיח.

כד. כך גם בענין השירה, נאמר בתרגום³⁶ שהשירה הראשונה אמר אדם הראשון, ונמנות שם עוד שמונה שירות, והשירה העשירית תהיה בביאת המשיח. זו אף משמעות הפסוק "שירו להוי' שיר חדש"³⁷ המכוון לעתיד לבוא, שלכן נאמר שיר בלשון זכר.

כך גם בענין הרעב, מצינו במדרש³⁸, שהרעב הראשון היה בימי אדם הראשון, ונמנים שם עוד שמונה מקרים של רעב, והרעב העשירי יהיה בביאת המשיח. אלא

(35) ילקוט ראובני חוקת.

(36) שיר השירים א, א.

(37) מכילתא, הובאה בתוספות ד"ה ונאמר פסחים קטז,

ב.

(38) בראשית רבה פרשה כה, ג. סד, ב.

לזכות

כ"ק אדונונו מורנו זרבינו מלך המשיח

☞ ☞ ☞

ויהי' שעי' קיום הוראת

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח (בשיחת ב' ניסן ה'תשמ"ח)

להכריז יחי, וקיים הבטחתו הק',

שההכרזה תפעל 'ביאת דוד מלכא משיחא'

☞ ☞ ☞

יחי אדונונו מורנו זרבינו מלך המשיח לעולם ועד